

Hírmező: 100 széklet el nem fogadtatás

Előzetési árak:
Helyben készre hordva, vagy
vidékre postán küldve:
Egész évre . . . 6 ft — kr
Félévre . . . 3 ft — kr
Negyedévre . . . 1 ft 50 —
8 litérre egész évre 30 frank.

Egyes szék 4 kr, a kapható
költséghatárát a Gőz Óraker-
esztétika vállalkozásánál

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Főszerkesztő:
Dⁿ WEISZ IGNÁCZ
ügyvéd.

Szerkesztési iroda:
Brassó, József-utca 10. szám alatt.
hová a lap szerkesztéséért illő közlemények érkezők.
Készenléti díjazás nem állatik.

Polgári szerkesztő:
Dⁿ FISCHER ÁKOS
ügyvéd.

Hirdetések felvétele a kiadó-
hivatalban

Hirdetések díja:

4 hétre 60 aranykoronára vagy
annak helyébe 6 kr. Nagybőv és
közvetlen hirdetéseknek kedvez-
mény. Minden egyes hirdeté-
sműve 1000 széklet 30 kr.
bővebbül illeszkedik

Nyitástól készenléti díjazás 10 kr.

Hirdetési és Nyitástól díjazás
előre befizetés.

† Tompa Sándor

Brassó vármegye alispánja.

Nagy és egyhamar helyre nem
hozható veszteség érte Brassó vár-
megyét; Tompa Sándor, Brassó-
vármegye alispánja folyó hó 30-án
meghalt.

Vármegye-szerke tudtuk már hó-
napok óta, hogy szeretve tisztelt és
közbecsülésben állott alispánunk su-
lyosan — gyógyhatatlan beteg; hi-
sen sápadt arcán meglátszott, hogy
szenved, hogy erős testalkatát valami
bajta, veszőlyeztet; de mindannyian
hittek és reméltek, hogy a baj el fog
múlni, hogy ő megmarad nekünk,
hogy tán mégis csak sikerüljen fog-
ót a gondviselésnek részünkre meg-
tartani.

Reményünk — sajnos! — örökre
megsemmisült: Tompa Sándor nincs
többé!

Törhetlen was szorgalom, párat-
lan erély, a közigazgatásban való alpa-
los jártasság, igazságosság, rendki-
vül ügybizalom és gyszereset legje-
lemzetek és ezen tulajdonokat és mint
alispánt, és ezen halálának is voltak
mértvárad akor, mikor e vármegye
lakossága vallás- és nemzetiesség kü-
lönbség nélkül egyhangulag és lelkes
örömmel választotta meg őt — ki nem e
vármegye szülötte volt — alispán-
jának.

Benne vármegyeink legjobb hiva-

talnokainak egyikét, hivatalársai leg-
jobb barátjátok, tanácsadójátok vesztet-
tek el, azok pedig, a kik nála ke-
restek ügyeikben orvoslást, az igaz-
ságos bírói vezetéket el benne.

És veszteség érte halálával ha-
záinkat és nemzetünket is.

Tanörhivatalban híve volt a ma-
gyar államcsémének, melynek tekin-
tettel szentélyként igyekezett meg-
ővni és fenntartani; támogatott minden
haladást és reformot, hazafi volt min-
den szavában és tetteiben; szerette
nemzetét szíve egész melegevel és
soha sem mulasztotta el a vármegye
különböző nemzetiesség között azon
békés egyetértést és ösztönzést meg-
valósítani akarni, a mely államéletünk
nyugodt fejlődését biztosíthatja.

Évek hosszú során át ő hozzá
fordult a szász népért, ha a magyar-
ságot közös akcióra akarta felhívni, és
viszont mindig kész követőre talált
benné a magyarság, ha ez a
szász vagy a román testvérekkel ki-
vánt akcióit indítani, mielő kiálfolja,
mindig ott lehetett őt látni, a hol a
nemzetiségeket békíteni kellett és őt
illette meg az érdem legbiztosabb, ha
— bár egyes esetekben — a szások
és magyarok közös ügyeiket akcióit
fejtették ki, vagy ha politikai, társad-
almi vagy közgazdasági kérdéseket
kezelte fogva békésen és a közönsős
érdekeket szem előtt tartva oldot-
tak meg.

És nagy veszteség érte a brassói
és brasósmegyei magyarságot, mely-
nek ügyeit mindig szíven hordta,
melynek összes ügyeit, intézmé-
nyeit törekvésével fardhatatlan támog-
gatta, melynek minden örömeiből és
bánatából hágesesen kivette részét,
melynek tanácsadója, szászölója volt
mindenütt ott, a hol ezt a magyar ér-
deke kívánta.

És nagy veszteség érte váro-
sunk és vármegyeink egész társadal-
mát, mert benne egy művelt lelke-
lét, a „testvéri igaz szeretetet“ nem-
csak alkán hirdető, de lelkeben és
tetteiben is kifejezésre juttató, min-
den jóért, szépet és nemesért lelke-
sülni tudó tagját vesztette el.

A gyógyhatatlan betegség, mely
életfaját megsemmisítette, az utolsó
két hónap már szorjából szorította
és lehetetlenül tette, hogy hivatalos
ügyeit elintézte.

De azért megtörve és kárvá-
a halállal és folyton érdeklődött a vár-
megye ügyei iránt, a melyeket majd-
nem naponta megbeszélte és tárgyal-
vármegyeink közbecsülésben álló fő-
jegyzőjével és fogadta azon barátai
és ismerősei látogatását, kik rajongó
szeretettel, végtelen becsüléssel ra-
gaszkodtak hozzá, és kik igazán vérs-
szívet láttak és tapasztalták, hogy
a kerülhetlen, a minden életet ma-
gához ölelő halál, mikor került min-
inkább hatalmába ezen rövid idő előtt

még duzzadó erőből áthatott erős
életet.

Évek hosszú során át mint Brassó
vármegye főjegyzője működött, alig
egy évvel ezelőtt érte el azt, hogy
a vármegye egyhangulag alispánjává
választotta.

Ezen új hivatalát elfoglalta, egész
erejét az eszméknek és törekvések-
nek szentelte és megértette lelkeben,
hogy azok révén vármegyeink javát
minden téren előmozdítsa, és ime ma
már vége azon eszméknek és törek-
véseknek: nem élvezhetette új hiva-
latát, nem érte meg azt, hogy lel-
kében nagyraemelt törekvéseit meg-
valósíthassa.

Fájdalmas szívről álljuk körül
ravatalt Brassó vármegye első és
reméljük, nem utolsó magyar alispán-
jának, a kiváló munkás hivatalnok-
nak, a jó hazafának, a jó férjnek és
szerető apának, a közszeretőben és
közbecsülésben állott barátak, társad-
almunk pótolhatlan veszteségének és
őszinte, igaz szívről, lelkeink mé-
lyéből kívánjuk, hogy a világgyetem
nagy megteremtője jutalmazza őt egy
szébb és jobb világban mindazokért,
a miket nekünk köszönhetünk és a me-
lyekért mi őt érdem szerint sokas-
mal jutalmazhattunk volna.

Béke lengjen porai fölött!

TÁRCSA.

† Kisborosnyói Tompa Sándor

Brassó vármegye alispánja.

Kisborosnyói Tompa Sándor, — kit
ma délután kísértük ki az örök nyugal-
omhelyre, oda, a hol megszűnik minden
ellenőzt és különbség ember és ember kö-
zött. — 1838 május hó 9-én született
Brassó vármegyében Kis-Borosnyó kö-
zségben, hol szüli, mint a vármegye
népbarátok általános szeretetnek és te-
kinthetőség érdemének.

Középiskolai tanulmányait a brassói
róm. kath. iskolában végezte, hol kiváló
szorgalommal, gyors felismerést tanusított,
és iskola társai, valamint tanári szeretettel
eszkálmár megnyerte, az érettségizés
sikeres letele után pedig Nagy-Szeben-
ben hallgatta és végezte a jogot kitűnő
eredményrel.

Jogi tanulmányainak befejezése után,
múltán egy ideig Maros Vésztőhelyt a ki-
rályi 1666 táblánál működött, haza jött
Háromszék vármegyébe, hol 1861-ben
Háromszék vármegye főbírójává alakult, mint
déli esküdt (közbíró) működött 1871.
évi végéig, a mikor részt mint déli es-
küdt, részt mint királybírói tolnak, re-
szént mint társelölő és választott me-
gyei.

gyoi aljegyző, felelősségi teljes megol-
gódására, általán tisztelő és becsülő m-
ködött.

Ezen kiváló szorgalma következtén
Háromszék vármegye 1871. évi végén
már mint a közdi járás törvénybíráját
szolgabíráját látjuk azon néhez tisztel-
be tartani, mely állásáról 1876-ban leköszönt,
mert ekkor Szentsiványi akkori Brassó
megye főispán ajánlata és indítványa kö-
vetkeztében főispán titkárnak hivattat
meg Brassó megyébe. Alig foglalta el ezen
állást, és alig ismerte meg a közsé-
gységét Brassó megye községeit, már
1877. évi december havában Brassó megye
főjegyzőjévé neveztetett ki, és azóta mind-
annyiszor egyhangú választással erősítet-
ték meg állásában 1883-ig, mely évben
Roll Gyula Brassó vármegye érdeműs
alispánja elhalálozása következtében, Tom-
pa Sándor lett egyhangúlag megválasztva.
1877-ben a vármegye szervezeti kö-
ről kifolyó büszke szolgálatért miniszteri
elismerésben, a magyar-román határterület
közvetítésére körül 1889-ben teljesített
sikeres működéséért pedig legelőször el-
ismerésben részesült.

Közpórsját ma a bántos övegy —
ki kénytelenül jogságát igényli fejté,
— egyrészt a lakosa, ki nika gyerekei szer-
tetet csigányt atyján, és testvéreit, kik
hisz kimondhatlan testvéri szeretet esztol-

ta, állják körül, kiknek egész bánatában,
őszinte egész szívről oszított Brassó-
és Háromszék vármegyei főszék lakosai.

As alispán alispán tagja volt a bra-
sói magyar és szász kaszinónak, az Emlé-
nek, a magyar polgári körnek etc. stvól
városunk majdnem minden kulturális és
jókönyvi egyetemen és minden humanus
mozgalom köztve vagy közvetlenül tá-
mogatott.

A halotti jelentések közt, melyek
a drága halott elhunyt alkalmából ki-
adattak, adják a következőt:

Brassó vármegye tisztikara mely fájd-
dalommal jelenti felelhetetlen és szeretői
alispánjának

Kis-Borosnyói Tompa Sándor árnak

1894. évi január hó 30-án működésének
és életének délután történt gyors elhunytát.

A megdolgoztatott földi maradvá-
nyait csütörtökön február hó 1-én délután
3 órakor fogtuk a róm. kath. szertartás
szerint a bolnolyi sírkertben örök nyugal-
omra helyezettük.

Brassó, 1899. évi Január hó 31-én.

Béke halmvára, áldás emlékeire!

Az elhunyt alispán hozzátartozói a
következők Neje: Mária Anna; kité: a
nye: Tompa Imrta Bányai Krisztina; vője:
Bányai Kriszta; testvérei: Tompa Mik-
lós szülött Tompa Elekta, Tompa Vin-
cenz.

eze, Tompa Berta, Tompa Gábor. Unok-
kaja: Bányai Erzsike. Sógora: Tompa Mik-
lós és gyermekei: sógorja: özv. Tompa
Gyuláné, Frenai Gyuláné és gyermekei.

Tompa Sándor temetésén Brassó
vármegye és Brassó város összes hatósá-
gát, testületét és egyetlet testületét fognak
részt venni a szomszéd vármegyékkel,
különbösen Háromszék vármegyével isjelen
között jötték be a temetésre, hogy Három-
szék megye szülötteinek és volt hivatalnok-
ainak megadják a végutolsó szót.

A temetés róm. kath. nyelven lévén,
mégis a kath. egyház szertartásait szent
fog végeztetni és hitet telíteni bolnolyi
lakasából a bolnolyai róm. kath. temetőbe
fognak örök nyugalomra helyezni.

As elhunyt alispán temetésé impozáns
löv, mert — mint halljuk — a vármegye
összes községe is képviselőket és küld-
döttöket küldtek a temetésre. Egyruttal
egy értekezlet, hova személyesen a hely-
beli városi szemelkör minál még az itt
állomásozó 82. számú Schönfeld gyalogez-
red katonai zenekara is fog játszani, —
felváltva — a mennyiben az utóbbi zenek-
ar Kerekek Keresztely táboruk ur az
elhunyt alispán érdemei iránti tekinthet-
lenkedt ki.

Áldás és béke lengjen az égi korár
alkotásán, oda délután árba szállt derék
fogyt halmaz fölött!

